

17 sierpnia 1931 r.

A416 11/10

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13831.

Julius Tersch
(Nowawes, Niemcy).

Kl. ~~3 b 10~~

3a¹ 11/10

Ochraniacz pończoch damskich.

Zgłoszono 18 grudnia 1929 r.

Udzielono 21 maja 1931 r.

Pierwszeństwo: 27 lipca 1929 r. (Niemcy).

Używanym dotychczas ochraniaczom damskich pończoch nadawano rozmaite kształty getrów i wykonywano je z cieńszego lub grubszego materiału gumowego, zaopatrując w zamknięcia takie, jak wstążeczki, paski, sprzączki, guziki, oraz w części stopowe. Te zamknięcia oraz stopki utrudniały wkładanie ochraniaczy. Proponowano również ochraniacze w postaci gumowego węża, zaopatrując go stosownie do kształtu nogi w część łydkową oraz stopową, okrywającą stopę nogi od góry. Wyrób takich ochraniaczy wskutek ich wypukłego kształtu, odpowiadającego łydce, jest niewygodny i kosztowny, a nakładanie ich wymaga dużej ostrożności i zręczności. Próbowano również ułatwić nakładanie ich w ten sposób, że część ochrania-

cza w kształcie pończochy zwijano, jednakże wskutek stosunkowo dużej różnicy średnic łydki i przegubu stopy (stosunek prawie 2 : 1), a następnie wskutek tego, że część stopowa posiada wygląd zwisającego płatka, ochraniacz można było zwinąć tylko powyżej łydki. Przy dalszem zwijaniu powstawałyby niekształtne rozciągnięte i sfałdowane części, które zupełnie nie ułatwiałyby nakładania ochraniacza, a wobec nieestetycznego wyglądu ochraniacz całkowicie nie nadawałby się do użytku. Ochraniacz według wynalazku wykonany jest w postaci prostego węża z cienkiego materiału gumowego, który można zwinąć na całej jego długości w zupełne gładki pierścień, dzięki czemu nawet w przypadku nieużywania go można go no-

sić jako pierścień na przegubie stopy lub też powyżej łydki. Prosty, gładki i nie posiadający zupełnie wypukłości wąż gumowy można bez żadnych trudności zwinąć lub rozwijać na nodze z dołu ku górze lub odwrotnie po nałożeniu go w postaci pierścienia, przyczem ochraniacz taki jest praktyczny i tani. Na załączonym rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia ochraniacz w stanie rozwiniętym, fig. 2 przedstawia przekrój ochraniacza w stanie zwiniętym, podczas gdy na fig. 3 przedstawiony jest sposób noszenia ochraniacza w postaci pierścienia na nodze.

Ochraniacz składa się ze stosunkowo wąskiego, elastycznego węża z gumy lub podobnego materiału o jednakowej lub nieco zwężającej się od góry do dołu średnicy, dzięki czemu można go odcinać, w zależności od pożądanej długości, z dowolnie długiego prostego kawałka. Wąż nie posiada żadnych wypukłości, a kształty jego są prostolinijne. Użycie takiego gładkiego odcinka węża znacznie zmniejsza koszt wyrobu i umożliwia zastosowanie go przy rozmaitych grubościach nóg. Elastyczny ochraniacz o stałym prawie przekroju przylega odrazu do kształtów nogi i przy zwijaniu nigdy nie opuszcza się wdół na nodze, gdyż większa średnica, powstająca czasowo na łydce przez rozcią-

gnięcie, przy zwijaniu wraca samorzutnie do normalnej wielkości. Górny, dolny lub oba końce dopasowanego odcinka węża można wzmocnić przez wszycie lub wklejenie sznurka, albo przez założenie brzegu, co zapobiega rozerwaniu się węża i ułatwia zwiniecie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ochraniacz pończoch damskich z gumy lub podobnego materiału, znamieny tem, że składa się z elastycznego, dającego się zwinąć w postaci pierścienia węża, którego średnica odpowiada w przybliżeniu najcieńszej części nogi, przyczem końce węża są wzmocnione.

2. Ochraniacz pończoch damskich z gumy lub podobnego materiału według zastrz. 1, znamieny tem, że wąż o kształcie prostym w kierunku długości posiada na całej swej długości stałą średnicę.

3. Ochraniacz pończoch damskich z gumy lub podobnego materiału według zastrz. 1, znamieny tem, że prostolinijny wąż jest nieco stożkowy, wskutek czego średnica jednego końca jest nieco większa od średnicy drugiego końca.

Julius Tersch.
Zastępca: K. Czempiniski,
rzecznik patentowy.

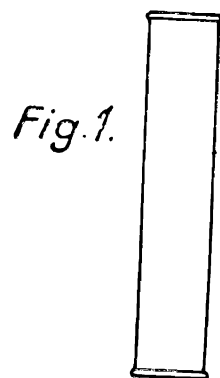

Fig.2.

